

R I S E T E

APARE IN TÓTE DUMINICELE

P L Î N S E T E

ADMINISTRATIA

24, — Strada Academiei, — 24

DIRECȚIUNEA UNUI COMITET

ABONAMENTUL

Pece lei pe an în toată țara

București, 14 Decembre

Nația lui Toboc, Hingheru și Moruzi, cu asociatul său Mehciu, s'a 'nvrednicit în fine să ducă la piciorul tronului lui Enache I, răspunsul la discursul pronunțat de Enache Firfirică stersă, cu ocazia deschiderii sesiunii ordinare Palavramentală din délul Pré Sfintei și mult afrodita Sfinta Miță.

Primirea a fost din cea mai afectuoasă și pu-păturile s'a dat pe toate părțile în reciprocitate.

Enache le-a eșit în capul scării cu paharul cu țuică și pâinea untului de la Florica, urându-i isbandă în noile întreprinderi naționale la care de curând Morunul Agiei a intrat la parte, alături cu faimosul, mult cinstitul și neprihănitul său predecesore Radu-Anghel.

Cordialitate la care nația din Dél cu momaile după Bulevard a răspuns marelui lor Vizir pe aria imnului Rusesc Rasczakky din următoarele improvizate versuri :

Milionu tâu, putinte,
In curând 'l vom aduce,
Te rugăm cu toți ferbinte
Dintre noi a nu te duce.

În adevăr se dase vorbă mare în tîrg că Enache din nou 'și luase scăunașul său de cărpaciù, voinđ a cărpi din nou peticele guvernului său, care tot cărpindu-l a ajuns actualmente că nici așa numai are de ce să se prinđă ca să pótă ține viața cât ține ciuru țiganului apa...

Cerem ertare la prezenți și viitori că decă pomenim aci de ciuru țiganului, să nu credeți, mă rog, că e vorbă de Fundilă sau de Lățilă, nici chiar de ciurul lui Plévă mai cu sémă, de care e trebuința să cernă zăpada după Calea Victoriei, ca tot ciuruind-o și paraciuruind-o să se pótă scăpa de ea fără nici o cheltuielă sau vr'o ostenelă.

Așa dară, aci e vorba de alt ciur iar nu d'al citatei ortale din care de curând a reinceput a face parte și chipeșul Iepurilă.

Este vorba de ciuru lui Enache prin care trece primi săi valeți numiți miniștri, de câte-orî i se pare că au făcut țerițe, bunióra ca Năstasache cobzarul de la Domenii și Smeul fără códă de la Resbel.

Și nici odată pare că Marele Firfiric I n'a avut mai mare nevoie de cât acum, căci junimistul Murescu, certat cu junețea din naintea popului, care nu s'a 'ndurat să scóță bragă în loc de sînge din adversarul său State Oficiă, nu pótă și d'astă-dată să i se cante

Sic... sic... sic...
Sic Murescu sic,
Nici aseră nici acum, etc.

Destul atăta zăbavă cu portofoliul său, că dóră nu 'l chiamă popa Zăbavă...

Destul atăta tocmelă, căci 'i-o fi bietului Murescu de când tot cantă pe aria : „când natura tace“ plictisitul său cântec :

„Destul, destul ajunge
Căci numai am putere.“

Și dacă ar fi numai cu Murescu, tréba tot ar mai merge, dar e vorba d'a amesteca în acéstă bucătărie poroclită politică de celebrul bucătar politic Enache, o sumă de bucate, întrecend pe Talmeș-Balmeș de la Teatru Dacia.

Așa dar mai e vorba d'un fel de Crap umplut, pe care uni 'l resping sub cuvânt că n'ar fi prospêt, și de când cu pustiile de milioane li s'a nobilat stomacurile și nu mai pot mânca pește stricat, ca odinióra caltaboși cu pâine uscată.

Morunu, ca să-și susție némul său aquatic, protesteză împreună cu Lăptaru că capul e ca și códa și vice-versa.

Afacerea fiind óre-cum delicată din punctul de vedere diplomatic, fiind-că

Tufă 'n cap și tufă 'n pungă
Strimți fricoși și bunl la fugă

cer cu ori-ce preț acéstă listă de bucate.

Pentru acest sfișit d. ministru de ne-justiție a împrumutat fórfecile fratelui său Scopitu, ca să încerce tăierea códei Crapului, spre convingerea întregel Colectivități de este stricat și la códă...

Acéstă operație va fi asistată de doctoru Reteveiu și de delicatul și nobilul nas al Cestorelui Belio, reprezentantul țărănimi, care va sta nepristant cu reșina aprinsă în mână.

În curând dar Enache salvatorul buzunarelor nației sale, se va ocupa cu ciuruiala marilor săi registratori, din greșelă de tipar numiți miniștri, spre complectarea locurilor vacante și a celor ce se vor mai face.

Ast-fel trebuie înlocuit hingheru de la Ungureni trimis în sînul lui Abraham, cerendu-se moștenitorului acestui regretat de orta financiar, necunóșterea chiar a Tablei lui Pitagora.

Se va ramplasa noul leader al partidului național-geșftar, d. Capiu-nenu, cerendu-se asemenea moștenitorului acestuia să se numescă abisu țerei Romănesci, ca să pótă ascunde acțiunile și toate fițuicele Băncii naționale în buzunarele sale ca într'un adevărat abis...

Nu va fi lăsat încă în tîcnă, Zmeu fără-códă, trimițendu-l să se îmbrace în postav curat Ro-

mănesc al mult patriotului și neprihănitului colonelul Alcaz.

Urmând ast-fel până ce cîprezărésca fórfecă va da peste subțirelul cobzar de la Domenii, care obosit de atătea proecte de înflorirea industriei naționale, la cari junele Stemil a dat pe brânci lucrând, a decis speriat de forța ciaprazăreștilor fórfecel, să se retragă în viața privată.

Intr'acést chip echilibrul colectivist va fi restabilit și Enache în pace și liniște sufletescă va putea repeta : „Acum slobozește Dómne pe robul tâu“ etc...

Eră mandarjii din Délul Papagalescului, în unire cu stafiditele momii după Bulevard, vor repeta în cor :

„Bravo și ție
Bravo și mie
Bravo la noi améndol...
Toți suntein niște slugof.“

LA SENAT

(Sedinta din 5 și 6 Decembrie anul de gréță 1885)

(Explicațiunea gravurii)

SCENA I

Scena represintă cuibul somnoros
Unde-atătea javre... dorm cu mult folos.
Asin-Bey smintică, c'un clopot de găt,
Șede pe tribună cam posomorât...
În drepta și 'n stînga-i câte un dovléc
Simbolul său vecinic cum că e un fleac.

Asin-Bey

Grabnică tăcere, și cuvântătoare !..
Leul crunt, Mărzescu, are a vè vorbi...

SCENA II

Mărzescu, cu vocea vie, tunătoare,
Urcă pe tribună și 'ncepe a lovi
În pigmeii sfetnicul ai lui Milion
Ce au făcut din țeră sclava unui tron,
Sclava lor unită, sclavă la streinî...
Deci, cu dosu-i pune pe sute de spini,
Sfintii de la stînga, cu Papagalescu,
Blestemă-amenința strașnic pe Mărzescu,
L'anatemisează să se ducă 'n iad
Unde, cei ce nu sunt cu Brătianu, cad.

SCENA III

Sfetnicii, ca căinii rîi ce mușcă... tot,
Mărae și gata's a'l svêrli în bot.
Róde... Ruble, javra, cu spionu 'n sin,
Rêu călcat pe códă e cel mai hapsân...
Să repede 'n taină, fără a lătra,
Căci așa îi place când vrea a mușca.

Milion, dulăul stănei românești,
'Și 'nvărtește roată ochii dușmănești,
Se ridică 'n labe și aprins, turbat,
Vrea 'n bucați să rupă, neîntârziat,
Pe-oratorul, care, nici îi bagă 'n sémă...
Unui leu, de javre, când 'i-a fost lui témă ?

CIULINI

Din cauza unui refus întâmpinat din partea unei baletiste, directorul general al teatrelor ar fi demisionat.

Printre culisele teatrului anti-național se vorbește de înlocuirea d-sale cu beyul de Samos.

Cancelaria Senatului publică licitație pentru o cantitate oarecare de rășină, necesară sesiunii ordinare a anului coorent.

Concurenților ce vor voi a se însărcina cu această furnitură, li se pretinde a face câte-va experiențe în timpul desbaterilor, cu materialul ce va preda.

Primăria a dat ordine severe agenților săi de pe la bariere a nu mai da cu pușca după contrabandiștii. Aceste arme vor fi înlocuite cu pușcoace sistem Maiorescu-Stătescu.

Tiuligrafu, în ultimele sale știri, anunță că, cu ocazia ono-masticeii meșterului Nicolae Pléva, a fost *frisit* de banda lăutarilor colectivizati, compusă din Lătilă, Fundilă și Proto-țigănescu, sub conducerea distinsului cobzar al Craiovei, Năstasache Stolojan. Aū repetat de mai multe ori aria: *Ca la ușa cortului*.

Generalul Votki Voicic-of! a trecut prin capitala noastră cu destinația spre Sofița, unde va remite principelui Bade-'n-drang, un pasport de liber par-curs în Europa.

TRĂDĂTORUL

A fost o-dată, ca nici o-dată,
O jună fată
Blandă, frumoasă, încântătoare
Și răpitoare.

Frumoasă fată avea avere
Munți cu minere;
Mai avea, încă, case moșii,
Păduri și vii.

Era naivă... Biată copilă,
Blandă, gentilă,
Confunda vorba de amăgire
Cu fericire.

Ea în tot locul era curtată
Și adorată
De o duzină de gentlemani,
D'Artagnani,

Fiește care se întreacău,
Curte-i făceaū,
Voiau s'o aibă toți de-o-dată
Pe juna fată

Insă din ceta de curtezani
Și gentlemani.
Cel care fuse cutezător
Fu 'nvingător.

Cutezătorul a încântat-o
Și captivat-o
In cât ajunse prin lingușire
Să fie mire.

I-a spus atâtea verzi și uscate,
Dulci și sărate,
In cât pe dēnsa o amēțise,
O zăpăcise.

Credea că toate cele ce-i spune
Cochetul june,
Sunt numai lucruri adevărate.
... Naivitate!

Petrecu bine luna de miere,
Ah! ce plăcere!
Credea că mierea are să ție
Până 'n vecie.

Decețiunea sosi îndată
Ca o săgeată,
Ș'atunci văzu ea înșelăciunea
Deșertăciunea...

Mirele nostru ciunti moșia,
Casa și via
Și vrea acuma casa să prade
Ști! cum se cade.

Plânge cu lacrimi biata copilă
De-ți face milă;
Ea astă-ți vede vai! cu orōre
Marea-i erōre.

Vrea că se scape până e vreme
Căci ea se teme
Că o s'afangă, dac' o mai trece,
La bragă rece.

Ca s'o salveze în disperare
Pe nimeni n'are,
Căci cei ce pōte sunt desbinați,
Iară nu frați.

CONCLUZIUNE

Eū cunosc unul ce la putere
Când a venit
Spunea că numai lapte și miere
Va curge 'n țară neconținut.

Dar astăzi țara știe că este
Un trădător;
Ar vrea să scape dar nu găsește
Rēsbunător.

Sic.

STIRI TEATRALE

Don Gry-Gry y Cantacuzin de las teatros, in urma fiascoului complect pățit cu Opărita și baletul, cu destulă părere de rău și-a părăsit loja și beno-glu, prezentându-și demisiunea ministrului de Curte, care, după multă insistență, a primit-o.

Insă, fiind-că bugetul teatrului presintă un defi-cit de patru-spre-zece mii lei, societarii dramatici, mofuzi până 'n rărunchi, s'au hotărât să nu'l lase să plece până când nu va implini golul lăsat de d-sa.

O petițiune semnată de opt-spre-zece inși, a fost prezentată, pentru acest scop, ministerului de distrucțiune.

Divorțul a fost pronunțat complect în culisele teatrului între d. Aslan și manz'le Cecilia.

Frl. Krōmer e noua favorită a sultanului teatral.

Mamazela Vermouth a cerut direcțiunei gene-rale, bazată că în vinele sale curge acelaș sânge ca în vinele Sarahel Bernardt, să i se dea să jōce, dacă nu vrea s'o pață de la dēnsa care are *prop-tele*, cu ori-ce preț Cămila din *Horățiu și Dama cu Cămila*.

Din ale lui Mincu :

- Ce se jōcă diseară, mēi?
- Concertul Essippoff.
- A! a! bravos! *Ispisoc*, de mult nu l'am vădūt!

Culegem următoarele informațiuni importante :

D-nu lōn Panu, vădēnd că merg prost buzuna-rele, s'a decis să se catolicēscă, ast-fel că d-sa va părăsi în curēnd cariera teatrală pentru cea papi-stășescă, ocupând locul de predicator la arhiepiscopia sf. Iosif, oferit de către sanctitatea sa papa, prin depeșă.

D-nu C. Costescu s'a angajat, tot din acelaș punct de vedere, la societatea patinorilor din Cișmegiū pentru întreg sezonul de iarnă.

Baron, marele artist francez a zis că artistul trebuie să fie crescut pe brațele unei ducese.

Noi unii, n'avem pretențiunea lui Baron, pen-tru-că țara noastră n'are ducese; dar avem cel pu-țin dorința ca actorul român să fie ținut mai mult în brațele școlei.

Actorii noștri, cu forțe mici excepțiuni, sunt lip-siți de instrucțiunea secundară și intrând în teatru, în loc să se pue pe muncă, studiind tot ce s'atinge de arta sa, își petrec orele libere prin cafelele, criticându-se unul pe altul, întocmai ca femeile.

Așa, ca să dau un exemplu, mai dulele trecute, în sala de repetițiune, se vorbea de frații Coquelin de la comedia franceză din Paris.

— Ascultați ce vă spun, dīcea unul, care fusese la Paris, Coquelin aīnă jōcă tineri, pe când Cadet jōcă bătrâni!

Tēnērul Niculescu, talentat d'altminterea, dar pe care sfânta lene, saū... amorurile, nu'i dă timp să citēscă, asculta de un ceas, fără să înțelegă limba ce se vorbea.

MENAGERIA DIN DEAL

Capitala și-a pus de câte-va zile un voal alb și des de zăpadă. Pare că dīce „sunt sātulă de murdăriele primăriei, voesc să le acoper ca să nu mai zarēscă bieții contribuabili infecțiunea ce primesc în schimbul contribuțiunilor esagerate ce plătesc.”

Iarna a sosit cu aspectul ei feeric, substituind mo-notoni, animațiunea și veselia. Zornăitul clopoțelilor formēdă, cu uruitul lin al săniilor și cu tropotul ca-dentat al cailor, o simfonie care te predispuce.

Abia se pierde, în depărtare, zăngănitul unei săni, pe care îl urmărești, distrat, cu urechea, când alte perechi de clopoțel te destēptă din reverie. Aceste sonuri se succed, pe stradele frecventate, ca undele spumose ale mării care, fără preget se gonesc, din za-rea îndepărtată până se lovesc de țărni.

Iarna era așteptată cu nerăbdare de onor. P. T. Primii fulgi aū fost aclamați cu entusiasm. Și când prima sanie și-a făcut aparițiunea, pe un strat sub-țire de zăpadă, poporul suveran a năvălit asupra ei însetat de dorința d'a se plimba.

Sexu frumos, se știe că are o dorință nelăfrănată pentru acest soiū de plimbări, care le pune pe obraji culori trandafirii și pe buze culōrea purpurie făcēn-

du-le ast-fel, să semene, în sborul cel lin al săniilor, cu niște Azurine. Tōte se întrec ca să și arate gra-țiile lor încântătoare, rivalisând în toalete, unele mai luxose de cât altele d'un gust rafinat. Cele cari sunt mai admirate continuă cursele lor în timp de mai multe ore aruncând în drēpta și în stānga când o-chiade dulci, când priviud cu dispreț după circum-stante și cele mai multe sunt îmbracate în costume subțiri, ca să deseneze mai bine formele seducătoare ale corpului; dar cei cari sunt mai profitați după niște asemenea lungi promenade sunt, de sigur, doctorii ce trebuie să'i consulte a doua zi.

Un doctor se plângea către un amic că e trist fiind-că n'a mai fost zile egrasiose și variate. Un altul dīcea creditorului s'ū: dacă va fi dēce zile timp urât îți achit datoria luna asta. În sfârșit capitala e în petre-ceri, petreceri de tot soiul și de tōtă mână. Insă, pe lângă teatrurile franceze și române, naționale și ne-naționale, pe lângă baleturile cu și fără trico, pe lângă operă și opărita, onor. P. T. se mai amusează și cu menageria națională din dealul Mitropoliei. A-i ai o-casiune ca să cunoști cele mai însemnate dihanii co-lectiviste, aci te poți amusa bine, câte-va ore, când n'ai alt ceva de făcut.

Grajdurile acestea restaurate de cunoscutul tivgă-golă, Dima-Pingea, nepotul călăului de ađi, are apa-rența unor palate. Peste tot veđi un lux oriental, ori unde 'ți arunci ochii dai numai de *catiplisă*. Această lucrare, pentru care Dima Pingea a fost călduros fe-licitat, a costat aprōpe un milion și dēnsul n'a primit

pentru această de cât neînsemnata sumă de 300 mii fr., aprōpe un bagatel pe care 'i a dat numai ingine-rului, ba, pardon, căci inginer a fost chiar dumnealul, vream să dīc că 'i a dat numai pe material. In cu-rēnd o să cēră pentru această lucrare o sumă compli-mentară pentru complectarea milionului cheltuit de d-sa în această întreprindere. La noi ori-ce lucrare se începe de la un milion și ne mirăm cum un ast-fel de colectivist s'a angajat cu o lucrare așa de piper-nicită.

Aspectul sălei, înainte de începerea discuțiunilor, este identic cu acela ce 'l presintă sala numită „la Purcel”. Diferința e că aci este p'uralitate.

Unii staū tolăniți, alții se plimbă cu mâinele la spate, absorbiți în cugetare, iar alții — cei mai profi-tați — discută cu Morfeu.

Câte-va minute înainte de începerea discuțiunilor sosește și Euache, grav, și se aședă la locul său.

E frumoasă și semnificativă manevra ce o fac coiec-tiviștii la sosirea Vizirului: Unul după altul vin toți se ploconesc și se gudură pe lângă esceleța sa, care stă într'o rină și 'i privește din înățiunea Ompu-lui. Modul de a exprima salutul variadă după profe-siunea ce o are insecta colectivistă: dacă e vr'un bă-c n atunci curbându-se până la pământ îi dīce: „res-pectele mele onorabile cucōne lancule”; dacă e vr'un avocat: „am distinsa onōre de a saluta pe d. prim-ministru”; dacă e vr'un bătaș: „nația vă salută res-pectabilul nostru decan”; dacă e vr'un doctor: „o! o!

In fine pierdându-și răbdarea se apropie de unul și-l întreabă în fața celor l'alți, cu naivitatea ce-l caracteriză :

— Ia, ascultă nene, care e mai mare: *Ainé* ori *Cadet* ?...

Se înțelege de la sine risul ce-a apucat pe colegii săi știutori de această naivitate a d-lui Niculescu, de care rid și e numai ca d-lui să se pue la lucru ca să nu mai devie batjocora noastră.

Arlequin.

D-nul Artist-comic Ionescu, poate cânta cupletele următoare când îi va bine-plăcea, având blagoslovenia noastră.

Eu vă cânt adesea ôre,
Vă distrez neconținut,
Și în schimb măcar o flóre
De la nimeni n'am primit.

Alții cântă câte-o dată
La Cămară sau Senat,
Și Vizirul, drept răsplată,
Le dă Moșii de la Stat.

Așa-i țara Românească
Guvernată de Clapiști,
Ionică să trăiască
Cu frații Colectiviști.

Fără multă învătătură
Iacă-mă și deputat
Căci sunt chipeși, ca figură,
Om supus și devotat.

Titluri ađi nu se mai cere
Nici miniștrilor de Stat!
Căci din cei de la putere
Numai unul e titrat!

Alte drăcii ne impune
In Cămară când intrăm,
Ne învață semne-nume
După care să urmăm.

Vrea Vizirul să ne dică
Să votăm cutare lege
Măna 'n barbă și o ridică
Și ortaua 'l înțelege.

La din contra, când se cere
Să respingem vr'un proiect,
El se scóla în picere
Și e sigur de efect.

In schimb pe lângă diurnă,
Și bilet de drum de fier,
Trebușorele ne merg strună...
Aferim ce minister!

Cine însă îndrăznește
Să cêră vr'o explicare,
Pe dată se pomenește
Cu dómne-ajută 'n spinare.

Pacea între praz și guli

Pirot, 10 Decembre. — Armistițiul a fost iscălit la orele 5 séra cu condițiunile următoare :

1. Se vor suspenda hărțuiele din pricina prađului până la 1 Martie când se va seména praz și gulii pentru recolta anului 1886;

2. Prazi degerați se vor întórce în Bulgaria la 15 curent; iar guliile în Serbia la 13;

3. Ori-ce praz sau gulie, ce se va găsi după acest termen, pe un teritoriú ori pe altul, va fi mâncat nefiert și fără vorbă multă;

4. Un praz și o gulie, delegați ad-hoc, vor regula cestiunea compatrioților răniti.

Tarigrad.—Sultanul a comunicat ambasadei române de acolo că în urma dorinței exprimate de Papagalescu, va primi în seraiú pe sfânta Mița.

Scrisórea bătăușilor către Eanche

Vizire,

Am vădut manifestarea
Publicată în „Ciulin“
Toți cetășii acum vin
Să-ți aducă închinarea
Căci prin tine se susțin.

Vom fi vecinici tot cu tine
La putere cât vei sta,
Și dacă, t'eí resturna,
Spatele t'ntórceam bine
Căci atunci nu ai para.

Nu te teme; fi pe pace,
Te susținem ne'ncetat;
Când e vorba de luptat
Atunci glasul la toți tace,
Căci ades t-am scărmanat.

Prin urmare te grăbesce
Și ia act de ce t'am pus
Căci pe copcă vei fi dus,
Țara'ntrégă nu glumescce
Țe róstórnă jos de sus.

Las' se strige 'ntréga țară,
Opoziția cât vrea.
Nu ne temem noi de ea.
Vom începe, cum știm, iară
Și pe dracul va vedea.

Iacă t'i spunem de acuma
Ca să scii, să chipzuești,
Căci rêu ai să te căesci.
V. d'i, nusta, se'ngróse gluma
Fă ce-va să n'o pătești.

Visteria dacă'l góla
Și nu poți să ne plătești,
Biruri să orânduiești,
Vindeți trențe, vindeți la óla.
De la proști cel sătești

Ți-aduci fórté bine-aminte...
In cărnta... deh!.. o scii.
Tot acolo ai să fi
De n'ai grije d'in nainte
Prin noi totul să previi.

Dă-ne, dă-ne bani pe mână
Și t'i promitem toți jurând
Că vom face in curénd
Nici un om să nu rămână
Pentru tine cu rêu gând.

Și atunci din pușcárie
Vei putea să trancănesci,
Să ne rogi, să ne poftesci,
Căci nici unul n'o să vie;
Te lăsăm să putrezesci.

Scii că ne'nchinăm la tine
Căci ne ții și bani ne dai...
Dar să știi că dacă n'ai
Te lăsăm atunci cu bine
Și va fi de tine vai!

Esci bérán d'acu 'nainte,
D'acum pasul și... se scii
Să te duci dintre cei vii
Ca un vrednic om cu minte:
Pén'atunci pe tron să fii!

Spune, stigă prin gazete
Pentru cei ce le citesc
Noé bani ne trebuie,
Căci alt-fel te dăm pe bete
Cu tot némul Brătienesc.

Ascunde scrisórea bine,
Ne scind nimeni de ea,
Căci va fi prea rêu de tine
Când vre unu o va vedea
Și-o va pune prin jurnale.

(iscălite) Haimanale

SPINI

Ionel, în vêrstă ca de vr'o cinci ani, mánancă cu poftă ciocolată!..

— O să t'i cadă dinții, îi dîse un musafir care venise la tatăl său.

— N'avea grije, îi dîse Ionel, îi pun la loc ca mama.

Nae, un ștregar de frunte, se duse la unchiul său să 'i dea o scrisoare.

— Bună ziua, unchiule, veném să..

— 'Mi pare rêu, nepóte, dar n'am, dêu, n'am!..

Ultimii ciulini

Senatul a decis ca, in lipsă de ocupațiunii seriose, să votoze indigenate pentru rēposați.

Ședința de Vineri a Camerei va rămâne memorabilă in analele Colectiviste.

Nici pe vremea zavergiilor nu s'au petrecut lucruri așa de patriotice.

Pe când Epurele de Vlașca voia să arate alegătorilor săi cât îi plătește pielea, vênătorul Dima din Pitești il ia la ochi, intenționând a 'i strica pielea.

Pericolul ar fi fost de o gravitate mare, dacă doctorul Reteveiu nu le-ar fi administrat, in antreul adunăturéi, o dosă de calmant electoral.

Doctorul Șuțu a fost chemat de urgență... Esplicări nu mai dăm.

ȘARADA

de George și T. Bulgărescu

Partea 'ntéiú din fire 's bland
Ș'ajutor vă dau ori când.

Urmátórea sunt vocală

Ce la Mița mă găsiți

Și de vreți, fără 'ndoială,

Și'n Marghióla mă zăriți.

Partea treia spun pe loc

Că gonesc un dobitoc,

Ultima o să ne spună

Că la 'ntreg cuvéntu 'n cap

Fiind numai o consună

Stând in códă ca și 'n cap.

In total de veți grăi

Negreșit mă veți găsi

Cu amorul tot ferbinte

In cireada lui Isus,

Mic la stat ca și la minte

De și staú atât de sus.

Teatru Dacia. — Reprezențațiune umanitară cu concursul bine-voitor al dómnei și d-lui Moru, al d-lor Moceanu și N. Velescu cu elevii precum și al d-lor Pompeiu I. Popescu și Haqiescu. Vineri 20 Decembrie 1885, se va juca urmátórele piese: **Duoi sfióși**, comedie cu cantece într'un act, jucată de trupă. — D-nii Mocianu și N. Velescu cu elevii vor esecuta mai multe danțuri naționale. d. Pompeiu I. Popescu va da un Concert din Vióră sub direcțiunea distinsului profesor d. Kneisel. — **Boerul sub masca de țéran**, Operetă in 2 acte de d. M. Millo.

Tip. Modernă, Gr. Luis, Strada Academiei No. 24.

salutările mele, dar ce aveți? păreți cam turburat, să vă dau un calmant" etc. etc.

Viziru stă grav, la unii le adresează câte un cuvânt, la alții câte o privire, iar el se plimbă în împrejurii îndesându-se unu într'altu, gudurându-se și simțindu-se foarte măguliți dacă viziru se înjosește să le răspundă câte un cuvânt și îndată se răspândesc prin sală veseli și satisfăcuți repetând de nenumărate ori, la cei ce nu fusese față, cuvintele ce le zisese „d. Brătianu“ pe care le face haz la extremitate și la urmă încheie cu „tare'i pișicher d. Brătianu..“

Ora de deschiderea ședinții sosește. Un paracliser, numit secretar, așezat la tribuna clasa 1, începe să pomenească și pe vii și pe rēposați și pe prezenți și pe absenți. Abia s'a terminat apelu și iacă sosesc, într'un suflet, câte-va individe, cari au întârziat, rugând pe secretar să'i pue la pomelnicu de 25 franci pe zi.

Președintele, cu grațioasă'i voce, care seamănă cu aceea a elefantului, spune, sunând clopotu de mai multe ori, că ședința e deschisă. Se citește apoi sumaru ședinței precedente, în mijlocul discuțiunei și inatențiunei generale. Grațiosu președinte sună clopotu de mai multe ori, chemându'i la ordine dar nimeni nu se deranjază. Câte unu cere cuvéntu ca să îndrepteze câte un „și“ sau un „pentru că“ și apoi sumaru se pune la vot, după care președintele, cu încântátórea'i voce de elefant zice, — ținédu'și tactu cu clopotu: „Sumaru ședinței precedente se aprobă“. După această se citește proiectele de legi cari încep a se discuta. Dacă cel care vorbește e din opoziție toți colecti-

viști se abțin de a'l aplauda, iar dacă vre-unii din ei, seduși de adevérurile ce aude, aplaudă, fără voia lui, atunci să veți o duzină de sprinceni colectiviste cari se încruntă la el. Dacă oratorul începe să atace guvernul mai tare, președintele cu încântátórea-i voce de elefant, sunând clopotul de mai multe ori, îl chemă la ordine dicénd: „vê rog, d-le, nu intrați in chestie personală.“ In zadar oratorul se cêrcă să'i arate că aceia e o chestie generală iar nu personală, căci grațiosul președinte cu încântátórea-i voce de elefant, sunând clopotelul de mai multe ori îi dice: „d-le vê atrag atențiunea că v'ați depártat de la chestiune.“ In urma acestei manevre se scóla un orator din colectivitate cerénd închiderea discuțiunii pe care grațiosul președinte, sunând clopotul de mai multe ori, o proclamă, cu vocea-i încântátóre de elefant, fără să mai consulte aprobarea adunării privând ast-fel de cuvânt pe acela care cutéză să atace guvernul.

O dată discuțiunea, asupra acestui punct închisă, un membru din colectivitate, de multe ori un fost ministru, se scóla se combată pe „onor, proopinent“. El bate câmpii până ostenește, fiind salut cu salve de aplause de câte ori dice „România“ sau „scumpa noastră țéra“ or „venerabilu nostru prim ministru“ sau „fericirea patriei noastre“ apoi închee cuvéntarea sa în aplause prelungite ast fel: „Vedeți dar, d-lor că nu guvernul nostru a fost anti-patriotic, ci cel trecut, și că ar trebui să încetați odată cu calomniile ce debitați pe fie care și numai și numai ca să discreditați acest guvern care este expresia fidelă a bătelor, pardon, a

voinți națiuni. Și ceea ce ne intristédă mai mult este că se găsesc ómeni cari pentru motive personale să vie in această adunare să susție de la înălțimea tribuni că magistratul nu e independent numai și numai ca să atace guvernul. Ei bine, d-lor, sunt prea fericit că pot să a-ridic mânușea ce se aruncă magistraturii ultragiată și suțin că slavă domnului, magistratura e la înălțimea demnități sale că avem tineri luminați cari fac onóre acestei instituțiunii care e a treia putere in stat și că eu, imi place să eređ că sunt ecoul d-vóstră al tutu-lor, când susțin că nu s'a vădut nici un cas sub guvernul nostru unde magistratu să fi pronunțat verdictu contra conștiinți sale influențat de guvern (aplaude prelungite, bis, bis) din contră s'a vădut casuri in cari au fost condamnați câte odată, de acești conștiincioși magistrați, și membrii ai partidului nostru și deci nu însinuările opoziției va face să discrediteze magistratura și guvernul pe care țara l'a trimes aci, in urma alegilor libere și in care are cea mai deplină încredere și știe ce cređémént să dea unor cuviate înveninate de pasiune care ar trebui înláturate or de câte ori e vorba de interesele țéri nóstre“ (Aplause prelungite).

Acestea sunt reprezențațiile cari se dá zilnic pe dealu Mitropolii și unde te amuzezi fórté bine câte-va ore, când n'ai alt-ceva de făcut.

Sic.

السنات

